

Сині очі лугів

Анатолій Качан

Де варили бринзу чабани
У кошарі біля джерела,
Білі хмари впали на лани –
Білим цвітом гречка зацвіла.

Де іржали коні, – квітне мак,
Де вони любились – покрівець,
Де копитом били – копитняк,
Де лошата грались – воронець.
А над водопоєм навкруги,
Де я хмари пас, ганяв м'яча,
Журяться петрові батogi,
Коров'як горить, немов свіча.
Коров'як горить, немов свіча,
По дзвінкій мелодії бджоли,
По квітучих днях і по ночах,
До яких стежки вже заросли.

Синіми очима у луги
Дивляться петрові батogi,
Та куди не глянеш навкруги,-
Височать стоги, стоги, стоги.
Скоро буде в лузі і мій стіг.
Важко про це думати, однак,
Бо іще цвіте петрів батіг
І горить свічею коров'як.